

Cesta

8-9
2013

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 12 Kč

Modlitba	3
Proč se říká, že...	4
Kdo je kdo?	5
Hrstka humoru	6
Láska	7
Bratr Jan Paleček	8
Doma	10
Slavný kreslený seriál	11
Pět hochů	11
O vyschlé kašně	12
Písnička - Letní chvalo zpěv	14
Soutěž o tři knihy	15
Vaše obrázky	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 102
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Úřad Ústřední rady ČČSH, Praha.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Ve Žlábku 1800/77 - Hala A7
 Praha 9 - Horní Počernice, tel.: 234 092 811
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, prostřednictvím redakce.
 Ilustrace: V. Bláha a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

*Ježíši, ty dobrý pastýři,
když mé kroky do tmy zamíří,
vím, že půjdeš se mnou
i tou roklí temnou
a že nakonec se rozhostí
ve mně zase plno radosti.
Amen.*

(Žalm 23)

Zdeněk Svoboda

17. Někdo trpí jako Job

Často můžeme slyšet i spojení Jobova zvěst, zpráva – „jobovka“. Určitě víte, že v takových případech nejde o nic příjemného, ba naopak taková zpráva vždy věští nějakou pohromu.

Jób je starozákonní postava a jeho příběh je obsahem stejnojmenné biblické knihy. Je to vlastně drama o lidském utrpení. Satan nařkl Hospodina, že pro lidi je snadné v něj věřit, když je Bůh zahrnuje požehnáním a blahobytem. Kdyby jim to však bylo odňato, jistě věřit přestanou...

Bůh se rozhodl to vyzkoušet právě na Jóbovi. Tento muž byl skutečně požehnaný – byl zdrav, měl velkou rodinu i bohatství. Miloval Boha a denně se k němu modlil. V krátkém čase však o všechno přišel – svůj dům, dobytek, děti, zdraví... I přes utrpení, kterému byl vystaven, však nepřestal Boha chválit a věřit v něj. Říkal: „Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodinovo buď požehnáno.“ Zkoušky se však stupňovaly, přicházely další pohromy. I Jób byl postupně zatrpklejší a zlostnější, i když se mu jeho přátelé snažili vysvětlit, že Bůh na nás sesílá bolest proto, abychom viděli věci jasněji, byli méně pyšní a stali se silněji. Nakonec k němu promluvil sám Hospodin. Jób se ho ptal: „Proč, Pane, musím tolik trpět?“ Tehdy se Hospodin odmlčel a zjevil se

před ním. Teď už Jób odpověď nepotřeboval – naplnil ho mír, pokora a věčná blaženost Boží přítomnosti. Jób v této obtížné zkoušce obstál.

Pro mnoho lidí je těžké neztratit svou víru, když je v životě potká nějaké utrpení, například ztráta někoho blízkého nebo vážná nemoc. Určitou posilu je možné čerpat právě z biblické knihy Jób.

Jana Krajčířiková

Asi jste se již, děti, někdy setkaly s některou z encyklopedií typu „Kdo je kdo“ (anglicky Who is Who), které nabízejí abecední přehled významných osobností v různých oblastech a základní informace o nich.

Od tohoto čísla vás něco podobného čeká i v Cestě. Uhodly jste, děti, že půjde o postavy z Bible. Každý měsíc pro vás připravíme přehled (samozřejmě neúplný) několika vybraných biblických postav, jejichž jména začínají daným písmenkem abecedy. Ovšem pozor! Ta jména musíte uhodnout! Pomůže vám vždy znalost začátečního písmenka, stručná informace o každé postavě a odkaz na místo v Bibli, kde si o ní můžete něco přečíst. Správné řešení si pak vždy můžete ověřit na jiné stránce našeho časopisu (tentokrát na str. 15). Doufám, že se vám tento nový seriál bude líbit a přeji vám hodně hezkých chvil strávených s Bibli a jejími hrdiny.

1. Muž, který pomáhal vyvést Izraelce z egyptského otroctví. (Ex 4,12-16)
2. Syn krále Davida, který se proti němu vzbouřil a zemřel pro svou marnivost. (2 S od 13. kap.)
3. Matka Jana Křtitele. (L 1. kap.)
4. Muž, který pokřtil Saula – Pavla. (Sk 9. kap.)
5. Muž, kterého zabil jeho žárlivý bratr kvůli oběti. (Gn 4. kap.)
6. Prorokyně, která v malém Ježíši rozpoznala Spasitele. (L 2,36-38)
7. Jeden ze špatných izraelských králů, který poslouchal svou zlou ženu a nezdráhal se zabíjet kvůli vinici. (1 Kr 21. kap.)
8. Jiný izraelský král – tento vyslychal apoštola Pavla. (Sk 25.–26. kap.)
9. Muž, který se na Hospodinův pokyn vydal na dalekou cestu do neznámé země. (Gn 12. kap.)
10. Přítel apoštola Pavla z Korintu, který uměl šít stany. (Sk 18,1-3)

Dopoledne je volno

„Kdy zase můžeš přijít?“ ptá se zubní lékař Kačenky. Ta přemýšlí a pak řekne: „Každé dopoledne kromě středy. To máme dopoledne volno; vyučování je až odpoledne.“

Vysvětlení

Bratr farář vidí, že se Frantík s Ludvou perou. Pokárá je a dodá: „Vy nevíte, že máme své nepřátele milovat?“ – „Ale, bratře faráři,“ odvětil Ludva, „my nejsme nepřátelé, ale kamarádi.“

Opožděné přání

„Nejkrásnějším dárkem k mým narozeninám by pro mě bylo,“ říká otec, „kdyby se mé děti snažily být dobrými žáky.“ – „Je pozdě,“ volá Zbyněk. „Už jsme ti koupili kravatu.“

Muka volby

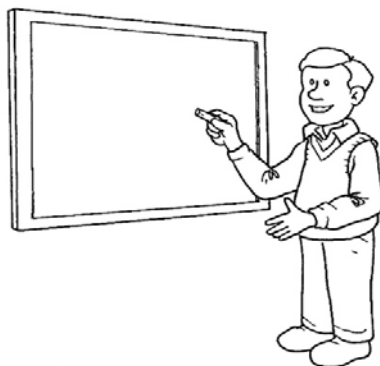
„Musíte myslet především na své povinnosti,“ napomíná učitelka třídu. „Když tě, Andulko, chce někdo přemluvit, abys šla do cukrárny místo do školy, co by sis vybrala?“ – „Dort s jahodami a se šlehačkou.“

Dobrá práce

„Toníku, tvá písemná práce je dobrá,“ konstatuje učitel, „ale slovo od slova se shoduje s prací tvého souseda. Co musím z toho vyvodit?“ – „No, že práce mého souseda je také dobrá,“ praví Toník přesvědčivě.

Důležitý úkol

„Ty jsi k ničemu,“ praví rozzlobený otec malému synovi. – „Ale přece jenom, táto. Pan učitel mně často říká, že jsem pro všechny odstrašujícím příkladem.“

Podvod

Učitel při vyučování vysvětluje: „Podvod je, když někdo využije nevě-

domosti druhého člověka a způsobí mu tím škodu.“ – „Potom je tedy podvodem, když nám dáte špatnou známku,“ hned z toho vyvozuje Eliška.

Otázka a odpověď

Učitel položil Jindřišce otázku, ale děvčátko neodpovídá. – „Je ta otázka pro tebe těžká?“ ptá se učitel. – „Otázka ne, ale odpověď,“ praví Jindřiška.

Lepší učitel

„Tvá hloupost volá do nebe,“ plísní učitel Ruda. „Ve tvém věku jsem už takové pravopisné chyby nedělal.“ – „Asi jste měl lepšího učitele,“ míní Ruda.

Z knihy R. Abelna a G. Gessnera „Tu učitel žasne a farář se diví“

přeložil Zdeněk Svoboda

Da staunt der Lehrer und der Pharrer wundert sich

©St. Benno-Verlag Leipzig, www.st-benno.de, ISBN 978-3-7462-2938-6

Láska

Otec své dvanáctileté dceři nabídl nějaké peníze za to, že poseká trávník. Dívka se do toho dala s vervou a do večera byl celý trávník posečen – až na jeden pruh v rohu.

Když jí otec řekl, že jí proto nemůže zaplatit, protože neposlechla a neposekala trávník celý, dívka prohlásila, že se ráda těch peněz vzdá. V tom rohu prostě už sekat nebude.

Ze zvědavosti se šel otec podívat. A tam, přímo uprostřed, seděla velká ropucha. Dívka se jí vyhnula, aby jí neublížila.

Láska je nad zákon.

Dokonalý řád by změnil svět v pohřebiště.

připravil Miroslav Matouš

11. Paleček obdaroval zbojníka

Jednou se bratru Palečkovi stalo, že také chodil daleko od Prahy. Šel navštívit své milé Bratry, kterým král dovolil, aby se usadili na jeho litevském panství ve vsi Kunvaldu. To bylo až při hranicích země za Žamberkem. I přišel Paleček do velikého lesa. Šel již hodinu lesem jako prst sám a sám. Les byl pustý a černý a nikde lidského hlásku. Jen ve vrcholech les šuměl a hučel a vrány přeletovaly a na kraji lesa sojka vřískala. Paleček pomyslel si na zbojníky a schoval svůj měšeček za řadra. Pomyslel si: „Škoda by bylo, aby mně někdo peníze vzal. Chudí lidé jich potřebují.“

A sotva popošel málo kroků, vystoupil člověk z houští, jako by to brtník byl, jenž divoké včely po lese hledá. I přistoupil k Palečkovi a znenadání namířil holí na něho a zvolal: „Peníze nebo život!“ Paleček uskočil, a protože byl obratnější a silnější, chytil zlosyna za ruce a sevrhl je pevně jako kleštěmi.

„Hola, bratře, ne tak, ne tak!“ pravil Paleček. „Život ti nedám, ten patří Bohu, ale chceš-li, sukni ti dám, neboť ta patří mně.“ Svlékl ze sebe suknicu a lupič vytrhl ji Palečkovi z rukou, chystaje se utéci. Myslel si, že má před sebou nějakého blázna.

Ale Paleček zadržel ho za rukáv a pravil: „Hola, bratře, ještě mám za řadry měšec s penězi. I ten si také vezmi, když potřebuješ!“

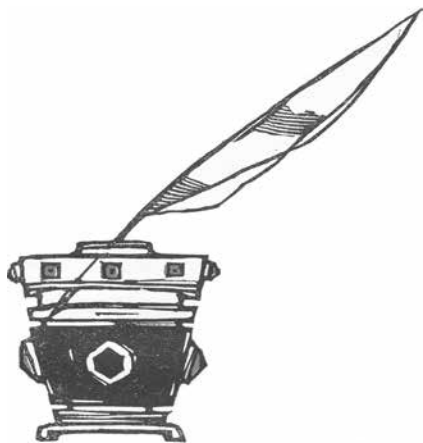
Když bratr Paleček v sobotu stál před králem a král Jiří neviděl ani sukne na bratru Palečkovi, ani měšečku na pase jeho, zeptal se ho: „Bratře Palečku, kam jsi sukni a měšeček svůj poděl?“

Paleček pověděl, že je dal lupiči. Král neochotně poslouchal a pravil: „Chtěl bych raději lupiče polapit a všechny vyhubit, aby v království mém bezpečno bylo, jakož o králi Václavu IV. říkají, že za jeho dnů mohl člověk zlato na ošatce nésti po celé zemi, a žádný se ho nedotknul.“

Řekl Paleček: „A zdali nevíš, že Kristus Pán pravil: Dá-li ti kdo políček v líce pravé, podej mu i druhého. A kdož ti sukni vezme, přidej mu i plášť?“

12. Paleček radil králi, jak má psát německému císaři

Paleček býval přítomen i v královské kanceláři, kdež písaři psávali jménem královým rozličné listy jiným králům a knížatům, císaři a papeži. V jeden čas král Jiří rozkázal psáti list císaři německému. A když byl napsán, přišel s ním kancléř ke králi a ptal se ho, jaký má dáti císaři titul. Král odpověděl: „Napiš jemu tak, jak obyčej jest: Jeho Milosti císa-

ři, svatě římské říše vždy rozmnožovateli a tak dále.“

Bratr Paleček slyše to pravil: „Bratře králi, nečiň toho.“

„I proč, milý bratře Palečku? Vždyť jest obyčej tak jemu psáti?“

A Paleček řekl: „Bratře králi, hled' ty pravdy, a ne obyčeje nepravého! Kdybys měl psáti list do nebe, to by byla svatá říše, ale není svatá ta říše německá, kde císař a knížata se hrdlují a neřesti plodí. A císař je svárlivý a lakotný.“

I řekl král: „Nuže, kterak mám psáti?“

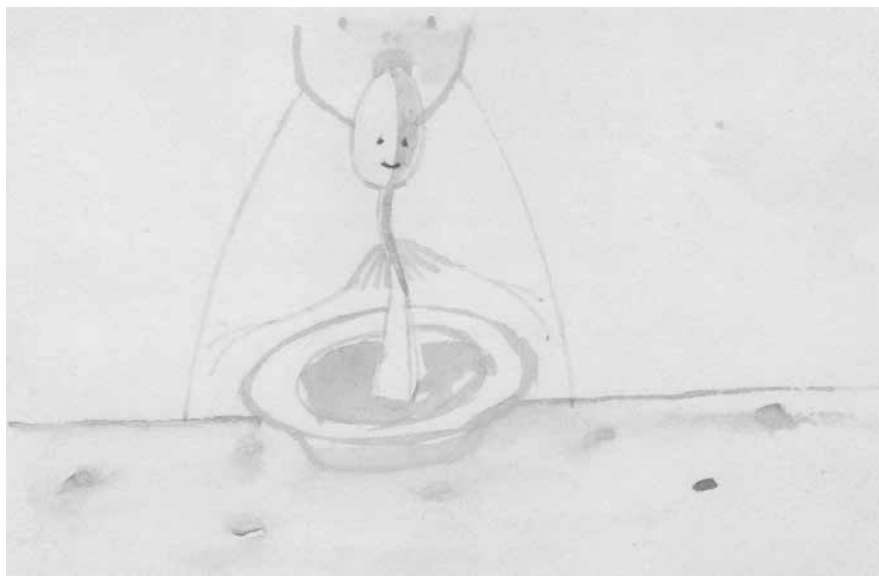
Paleček odpověděl: „Napiš, jak jest pravda: Císaři německému, svárlivému a lakotnému, říše německé kaziteli, budiž tento list dodán.“

Jan Herben
(Bratr Jan Paleček)

Láice

Láice tančí po talíři,
potom do pusy mně míří.
Láice, ty jsi tanečnice,
já tě mám rád převelice.

Verše Zdeněk Svoboda
Písmo a ilustrace Lumír Čmerda

Letos v prosinci tomu bude 75 let, co začal v časopise pro chlapce a děvčata Mladý hlasatel vycházet seriál o klubu Rychlých šípů. Napsal jej spisovatel Jaroslav Foglar a obrázky nakreslil Jan Fischer. Klub tvořilo pět chlapců: Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Rychlonožka a Červenáček, kteří prožívali nádherná dobrodružství. Jaroslav Foglar pak o tomto klubu napsal i dvě knihy: Záhada hlavolamu a Stínadla se bouří, které byly zfilmovány. Starší lidé na Rychlé šípy rádi vzpomínají. Nepochybují o tom, že i mladí ty podivuhodné příběhy znají. Také mě zaujaly, a tak vznikla tato báseň:

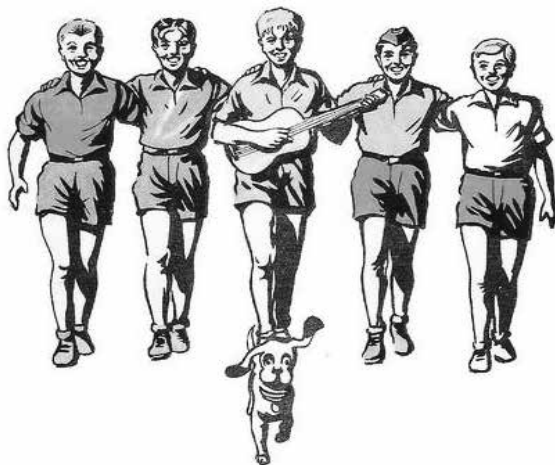
Pět hochů

Potkal jsem pět hochů na ulici
zabraných v družné zábavě,
jeden z nich měl rozcuchanou kšticí,
jiný zas loďku na hlavě.

Prohlédl jsem si je hezky zblízka,
bylo mi, jako bych je znal,
řekl jsem si: „Po vás se mi stýská,
vždyť vy jste živý seriál.“

Rychlé šípy, vezměte mě
do té tajuplné země,
kde se dějí divné věci,
kde jste našli ježka v kleci,
kde se ještě plynem svítí
a kde voní žluté kvítí.“

Zdeněk Svoboda

Bylo jednou jedno město – ani malé, ani velké, docela hezké, s pěkným náměstím. Žil tu také jeden kupec, který se každý den po tomto náměstí procházel. Jednoho dne se rozhodl, že nechá na vlastní náklady na náměstí postavit kašnu. Jen tak, aby bylo ve městě příjemněji a lidem pro radost.

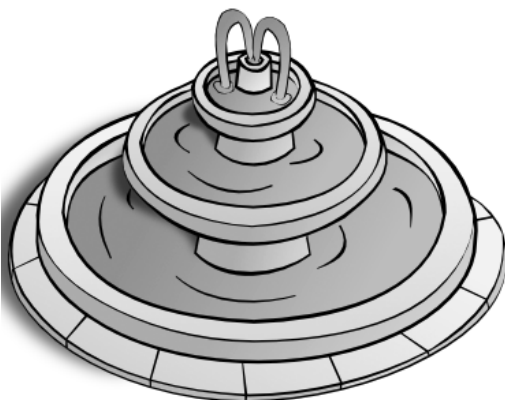
Když byla kašna hotová, všichni obyvatelé města z ní byli nadšeni. Zurčení vody bylo velmi libozvučné, v horkých dnech kašna přinášela příjemné osvěžení, ptáci z ní mohli pít, mladí i staří rádi sedávali na lavičkách rozestavených kolem ní. Město bylo kupci tak vděčné, že jej brzy nato zvolilo svým starostou.

Pan starosta se o město staral řádně, ale s ubíhajícími lety měl stále méně času na procházky, méně se usmíval, později se spíš už jen mračil... A najednou, z ničeho nic, z kašny přestala stříkat voda. Ihned byl zavolán odborník, aby kašnu vyčistil. Prohlásil však, že není uctpaná, a opravit se mu ji nepodařilo. Ani dalšímu, ani třetímu ne.

Měšťané, kteří si kašnu velmi oblíbili a zvykli si na ni, byli nešťastní. Městská rada nepřímou naznačila panu starostovi, že pokud se mu nepodaří situaci urychleně vyřešit, v příštích volbách již nemusí být zvolen.

Pan starosta podal inzerát do novin, ve kterém slíbil vysokou odměnu tomu, kdo kašnu opraví. I když to vyzkoušeli všichni instalatéri, zahradníci i kupa dobrodruhů, kteří jen tak zkoušeli štěstí, kašna byla stále němá. Pan starosta pomalu ztrácel naději a tím i trpělivost. Úsměv z jeho tváře zmizel už dávno.

Když tu se přihlásil jeden mladík. Nikdo ho tu dříve nikdy neviděl. Vyslechl si celý příběh a sedl si ke kašně. Jen ji tak pozoroval, občas prohodil pár vět s některou babičkou, dědkem, co si tu hrálo, nebo kolemjdoucím pánem. Po několika dnech přišel za starostou a povídá: „Myslím, že jsem

na to přišel, pane starosto. Vy máte dceru, že?”

„A co ta s tím má společného?“ nerudně opáčil starosta.

„Slyšel jsem, že ji chcete provdat.“

„Do toho ti vůbec nic není.“ Svou dceru starosta skutečně zasnoubil s jedním zemanem. Sliboval si od té svatby další postup na společenském žebříčku.

„Nebylo by, kdyby z té svatby nebyla nešťastná. Vaše dcera totiž od té doby, co je nešťastná, přestala večer chodit ke kašně, kde sedávala a zpívala. A ta kašna, jak se domnívám, je z toho také nešťastná, a proto z ní přestala stříkat voda.“

„Co mi to tu povídáš za nesmysly!“ osopil se na něj starosta. „Jak může být kašna nešťastná!“

„Vidím, co vidím, pane starosto,“ odpověděl mu klidně mladík. „Taky vidím, že ani vy sám nejste moc spokojený. Myslíte, že až svou dceru provdáte, přinese vám to štěstí? Nebylo by lepší pustit k vodě kariéru a zase začít chodit na procházky?“ Mladík nečekal na odpověď, uklonil se a zmizel.

Starosta se ještě chvíli vztekal, a protože z toho úplně ztratil chuť k jídlu, rozhodl se, že půjde na chvíli na vzduch. I když nechtěl, slova toho mladíka mu pořád zněla v uších... Je to pravda, kdy byl vlastně naposledy na procházce? A jeho Julinka, je opravdu tak nešťastná? Dřív to nevnímal, ale teď si uvědomil, že už ji opravdu dlouho neviděl se smát a neslyšel její krásný zpěv. Skutečně je to tou plánovanou svatbou?

Tu noc se starosta procházel kolem kašny dlouho. Nakonec učinil několik zásadních rozhodnutí a po dlouhé době měl klidný a posilující spánek.

Asi už tušíte, že svatba se nakonec nekonala. Julinka si zase začala zpívat a kašna se skutečně jako zázrakem probudila. A co víc, starosta se vzdal svého úřadu, takže mohl méně pracovat a více se radovat ze života. A všítat si svého okolí. Jen ten mladík se tam už nikdy neukázel, takže mu nemohl poděkovat...

G D G D G a D

1. Chléb, víno, slun-ce zá - ři-vé nám dá-váš z lásky své.

G C D G D e D

Za skutky tvé tě chvá - líme a da-ry ú - žas - né, a

G D G ① ②

da - ry ú - žas - né. *Ref.* Ve-le-be-no buď tvé jméno,

③ ④

Pane, na věky. Ve-le-beno buď tvé jméno! A - men.

2. Vůně a barvy nádherné
nám dáváš z lásky své.
Za skutky tvé tě chválíme
a dary úžasné, a dary úžasné.

Ref.

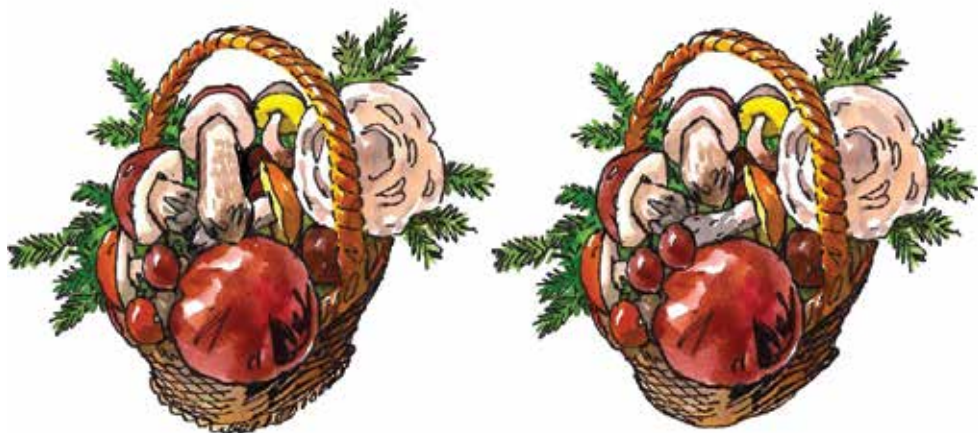
3. I píseň, kterou zpíváme,
nám dáváš z lásky své.
Za skutky tvé tě chválíme
a dary úžasné, a dary úžasné.

Ref.

Možná také rádi houbaříte, ale i kdyby ne, zkuste najít mezi oběma obrázky pět rozdílů a své řešení nám poslat nejpozději do poloviny října – moc rádi vám pošleme jednu ze tří knížek! Jména výherců otiskneme v listopadové Cestě.

Blahopřejeme výhercům z květnového čísla

(tajenka: Všichni rozuměli.):

Ladislav Kozubík z Kojetína

Františka Šanderová z Kuřimi

a Ema Hořínková z Rataj nad Sázavou

Správná odpověď ze str. 5:

**1. Áron, 2. Abšalóm, 3. Alžběta, 4. Ananiáš, 5. Ábel, 6. Anna,
7. Achab, 8. Agrippa, 9. Abram (Abraham), 10. Akvila**

Ahoj děti!

Doufáme, že jste měly krásné prázdniny a hezky jste si odpočinuly. Podle vašich obrázků to vypadá, že ano. Desetiletá Klárka Foffová z Kolína nakreslila, jak byly se sestrou Terkou pod stanem (asi na táboře?), devítiletý Jirka Besmák také z Kolína nám poslal obrázek letní pláže a osmiletá Katka Růžičková z Kouřimi krásný letní den s duhou.

Děkujeme a těšíme se na spoustu nových obrázků!

Vaše redakce

